

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

XCVI. Stephanvs IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

Prædictus Pontifex in quadam epistola de infirmitatis suæ liberatione ita inter cætera dicit. *Cum iam medici desperarent, fuit sicut in oratione in Ecclesia B. martyris Dionysii subtus campanas, & vidi ante altare domnum Petrum & Dominum Paulum, & nota mente illos recognoui, & tertium B. Dionysium ad dexteram B. Petri subtilem & longiorem. Dixitque Dominus Petrus. Hic frater noster postulat sanitatem. Et dixit B. Paulus. Modo sanabitur, & appropinquans misit manum suam ad pectus domni Dionysii amicabiliter, respexitq; ad Dominum Petrum. Et dixit Dominus Petrus ad Dionysium hilariter. Tua gratia est sanitas eius. Et Dionysius veniens ad me ait. Pax tecum frater, non morieris, donec ad sedem tuam prosperè reuertaris. Surge, & hoc altare in honore DEI & veneratione Apostolorum Petri & Pauli dedica: moxq; sanus factus impleui quæ iussa sunt.*

XCV.

A.DCCLVII.

S. PAVLVS.

PAVLVS, natione Romanus, ex patre Constantino, sedit annos 10. mensem 1. In huius autem electione populus Romanus diuisus est. Nam alii Theophylactum archidiaconum, alii hunc volebāt habere Pontificem. Sed pars illa, quæ maior ac validior fuit, tandem hunc elegit, & ita cæteris dispersis iste sedem obtinuit. Hic consecrauit Episcopos 20. presbyteros 12. diaconos 2.

XCVI.

A.DCCLXVIII

STEPHANVS IV.

STEPHANVS, natione Siculus, ex patre Oliuio, sedit annos 5. menses 5. dies 27. Dum Paulus Papa ex hac vita migrasset continuo Constantinus quidam laicus à germanis fratribus, & illis, quos fratres quoquo modo attrahere potuerunt, latrocinio in Patriarchium est introductus. ibiq; repente vna die fit clericus, alia verò die subdiaconus & diaconus à Georgio Prænestino Episcopo consecratus est: & proximo Dominico die cum multitudine armorum ad Ecclesiam B. Petri properans à prædicto Georgio & aliis duobus Episcopis, Albanense videlicet & Portuense in Pontificem ordinatus est, & vnus anni & mensis spacio Romanam Ecclesiam hac inuasiōe detinuit: & infra hoc spaciū Episcopos 8. presbyteros totidem, & diaconos 4. ordinauit. Sed prædictus Prænestinus Episcopus non multo post diuina ultione correptus est. nam dextera manus eius aruit, & contracta est, adeò vt ad os eam erigere

erigere non posset, & taliter languens vitam finiuit. Constantinus verò decurso anni & mensis spacio à Romanis & Longobardis repente superuenientibus, interfecto vno ex fratribus suis, capitur. Deinde prædicto Papæ Stephano iam electo præsentatur, ibiq; assistentiũ iudicio deponitur. Postmodũ prædictus electus in Pontificẽ ordinatur. Inter hæc Theodorus Episcopus Constantini Vicedominus à turba raptus oculis priuatur, lingua truncatur, & Passius eiusdem Constantini germanus excæcatur, & ipse Constantinus demum capitur, lumine priuatus, miserè in platea iacere relinquitur. Deinde pro impiæ inuasionis præsumptione Synodo in vrbe Romana congregata, primò omne scriptum de eius actionibus gestum igni mandatur. deinde statuitur, vt omnia, quæ isdem Constantinus in Ecclesiasticis sacramentis, aut diuino cultu egerat, iterarentur, præter sacrum baptisma, aut sanctum chrisma. De contumacib. & inobedientib. & contetioni & scádalo insistentib. præcepit, si post primã & secundã admonitionẽ se minimè correxerint vt quasi zizaniorum seminatores ab Ecclesiæ gremio abiiciantur. Hic constituit 7. Cardinales Episcopos, qui alternatim in Ecclesia B. Petri Apostoli hebdomadas celebrarent, & hymnum angelicum in Missarum sollemniis decantarent. Hic ordinauit Episcopos 10. presbyteros 5. diaconos 4.

XC VII.

S. HADRIANVS.

A. DCCCLXXII.

ADRIANVS, natione Romanus, ex patre Theodoro, de regione Via lata, sedit annos 23. menses 10. dies 7. Hic vir valde nobilis, & fortissimus orthodoxæ fidei, & patriæ suæ, & plebis sibi commissæ defensor, ad sedandas calumnias, & deuastationes, quas Desiderius Longobardorum rex in bonis S. Petri exercuit, KAROLVM magnum Francorum Regem Romam vocauit. Qui cum quinto anno regni sui illuc venisset, inter cætera, quæ ab ipso ibi magnificè gesta sunt, etiam partem aliquam Saxonix in prouincia Westfalia, quam ad fidem Christianitatis conuertit, vt ipse iam prædictus Papa præcepit, & docuit, secunda feria Paschæ in basilica S. Petri Apostoli inter cætera, quæ ad manum Papæ offerebat, Deo in sacrificium obtulit, & in loco Osbrugge vocato Episcopatum constituere, & decimis nouiter ad fidem conuersorum, si sanus & incolumis remeasset, Papa ita dictante, & priuilegiis suis confirmante dotare deuouit. Ordinauit autem Episcopos 186. presbyteros 24.

Vide Alb. kranz. metrop. lib. 1. c. 2. & lib. 2. Saxon. c. 11.